Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

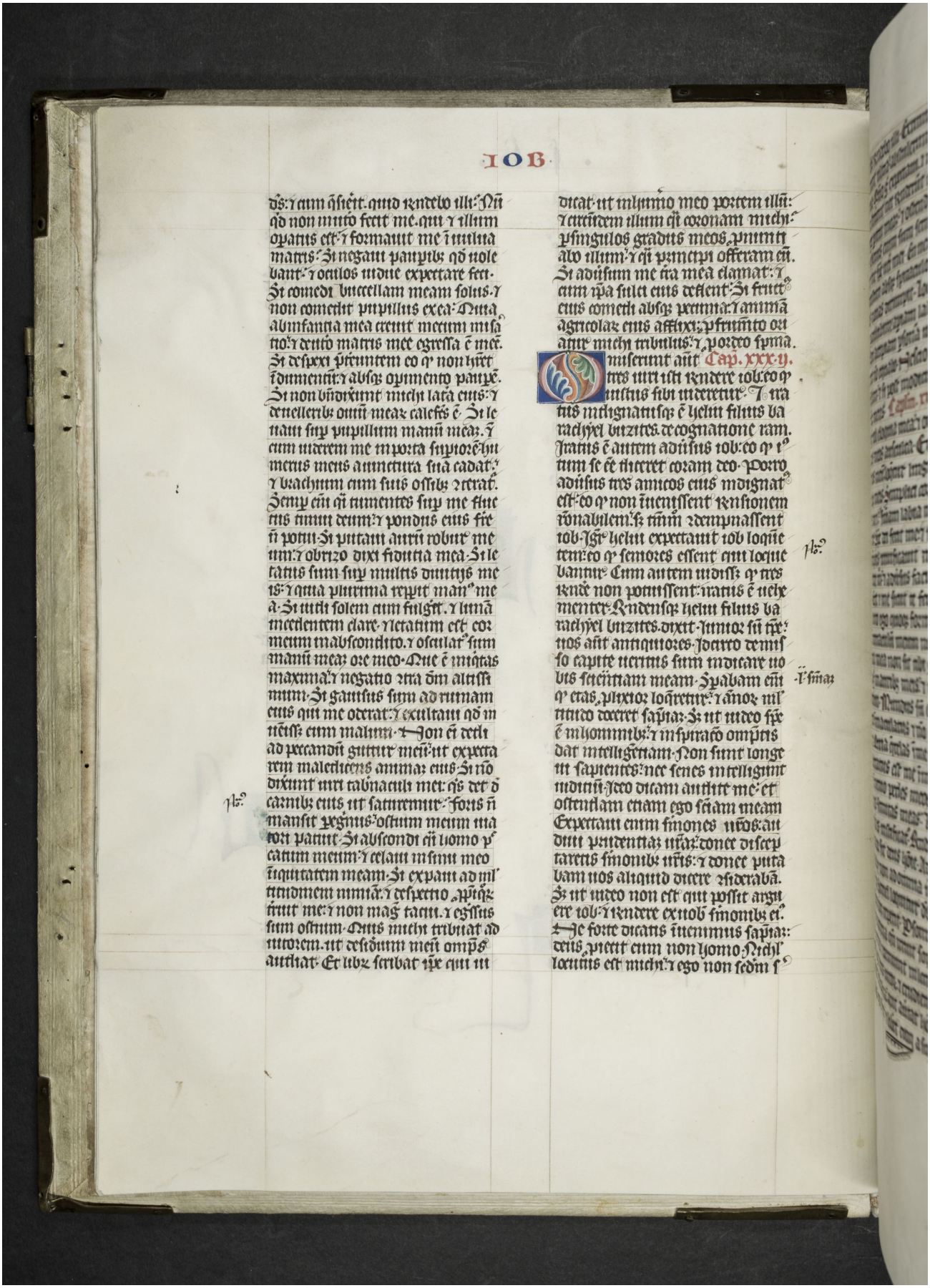

IOB

ds: ⁊ cum ꝗsierit. quid rendet illi: Nũ
qd non in uto fecit me. qui ⁊ illum
opatus est: ⁊ formauit me ĩ uulua
matris: Si negaui pauplb: qd nole
bam: ⁊ oculos uidue expectare fci.
Si comedi buccellam meam solus. ⁊
non comedit pupillus ex ea: Quia
ab infancia mea creuit mecum misa
ro: ⁊ de uto matris mee egressa ē mec.
Si despexi pĕeuntem eo q̃ non habet
indumentũ: ⁊ absq; operimento pauplm.
Si non benedixerunt michi latera eius: ⁊
de uellerib: ouiũ meaꝝ calefs ē. Si le
uaui super pupillum manũ meaꝝ. ⁊
cum uiderem me in porta superoēs hi
meus meus a uuentura sua cadat: ⁊
brachium eius ossib: retrah.
Semp enim timui ꝗ timentes sup me fluc
tus aquarum: ⁊ pondus eius fre
ri non potui. Si putaui aurũ robur me
um: ⁊ obrizo dixi fiducia mea. Si le
tatus sum super multis diuitijs me
is: ⁊ quia plurima reperit man" me
a. Si uidi solem cum fulget. ⁊ lunã
incedentem clare: Letatum est cor
meum in abscondito. ⁊ osculat sum
manũ meaꝝ ore meo. Que ē iniqtas
maxima: ⁊ negatio ꝛra dm altissi
mum. Si gauisus sum ad ruinam
eius qui me oderat: ⁊ exultauꝝ qd in
uenisset eum malum. ⁊ non ē dedi
ad peccandũ guttur meũ: ut expeta
rem maledicens animaꝝ eius. Si nõ
dixerunt uiri tabnaculi mei: qs det de
carnib: eius ut saturemur: Foris ñ
mansit peregrinus: ostium meum ma
nsit patuit. Si abscondi ē homo p̃
catum meum: ⁊ celauꝝ in sinu meo
iniquitatem meam. Si expauꝝ ad mul
titudinem turbaꝝ: ⁊ despectio cognã
tum me: ⁊ non magis tacui. ⁊ egressus
sum ostium. Quis michi tribuat ad
uitorem. ut desiderium meũ omp̃s
audiat. Et liber scribat qui iu

dicat: ut in humero meo portem illũ:
⁊ circũdem illum ꝗsi coronam michi:
Pseudos gradus meos pnuntij
abo illum: ⁊ qsi princeps offeram eũ.
Si adusum me ꝛra mea clamat: ⁊
cum ipa sulci eius deflent: Si fructꝰ
eius comedi absq; pecunia: ⁊ animã
agricolaꝝ eius afflixi: pfundo oc
cidi michi inimicus: ⁊ pro eo spina.

Cap. XXX. y.

Si miserunt aut
tes uiri illi: quibus nunq; sufficerent
ut ab eis tribuerent: ⁊ ma
nus indignantis ē ipsum filius ba
rachiel buzites de cognatione ram.
Iratus ē autem adusus iob: eo q̃ iu
stum se ēt diceret coram deo. Porro
adusus tres amicos eius indignatꝰ
est: eo q̃ non inuenissent rationem
rõnabilem: sed tamen condempnassent
iob. Igit ipsum expectauerant iob loquẽ
tem: eo q̃ seniores essent cum loque
bantur. Cum autem uidisset q̃ tres
rationes non potuissent: iratus ē uehe
menter. Respondensq; ipsum filius ba
rachiel buzites. dixit. Iuniores sũ ipsi
tres autem antiquiores. Idcirco demis
so capite timebam et timebam no
bis scientiam meam. Sed putabam eũ
q̃ etas plures loquerentur: ⁊ annos multi
tudo doceret sapiam. Si ut uideo spi
ritus est in hominib: ⁊ inspiratio omnipotis
dat intelligentiam. Non sunt longe
ui sapientes: nec senes intelligunt
iudicium. Ideo dicam audite me: et
ostendam etiam ego scientiam meam
Expectauꝝ enim sermones uestros: au
diui prudentias uestras: donec discep
tarentis sermonib: uestris: ⁊ donec puta
bam uos aliquid dicere considerabã.
Si ut uideo non est qui possit argu
ere iob ⁊ respondere ex uob sermonib eius.
Ne forte dicatis inuenimus sapiã:
deus prosternit eum non homo. Michi
locutus est michi: ⁊ ego non sedm s